

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 22-02-2013
Αρ. Πρωτ.: 115 25 Φεβ. 2013

Προς:
Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:
1. Υπουργό Οικονομικών
2. Βουλευτή κ. Ν. Κακλαμάνη
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 7072/12-02-2013

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 7072/12-02-2013 Ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Κακλαμάνης και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα στην εν λόγω Ερώτηση ζητήματα εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σε ό,τι αφορά το πρώτο ερώτημα που τίθεται με την ως άνω Ερώτηση, θέτουμε υπόψη σας ότι δεν υπάγεται στις αρμοδιότητες των υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η τήρηση στατιστικών στοιχείων σχετικά με την πορεία των εσόδων του κράτους που προέρχονται γενικά από τον κύκλο εργασιών που σχετίζονται με την απονομή της δικαιοσύνης και ειδικότερα από την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων μετατροπής ποινών σε χρηματικές.

Σχετικά με το δεύτερο ερώτημα της ως άνω Ερώτησης σας γνωρίζουμε ότι ειδικά κατά την παρούσα χρονική συγκυρία που οι πολίτες βιώνουν τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα μας, κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή των ευεργετικών διατάξεων του άρθρου 2 ν. 3904/10 (ΦΕΚ Α' 218/2010) «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» περί τροποποίησης του άρθρου 99 του Π.Κ. (αναστολή εκτέλεσης ποινών -διάρκεια αναστολής). Άλλωστε, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου «Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στον εκσυγχρονισμό του συστήματος ποινών και στηρίζονται στις προτάσεις τις οποίες κατέθεσε η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, στις 10.4.2008, στην απόφασή της για τα «Ζητήματα σχετικά με τα δικαιώματα των κρατουμένων και τις συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές». Στην με αριθμό 12 πρότασή της, η Επιτροπή τονίζει, ειδικότερα: «Συνιστάται η κατά το δυνατόν μείωση της χρήσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Η φυλάκιση να παραμείνει ως ποινή μόνο για τα σοβαρά αδικήματα και για τους υπότροπους εγκληματίες σοβαρών αδικημάτων. Το μέτρο της προσωρινής κράτησης θα πρέπει να εφαρμόζεται με την μεγαλύτερη δυνατή φειδώ. Επιπλέον, συνιστάται επαναπροσέγγιση των ισχυουσών ποινών, απέναντι τουλάχιστον σε κάποιες κατηγορίες εγκλημάτων. Η Επιτροπή ζητά από την πολιτεία να καταβάλλει όλες τις προσπάθειες που απαιτούνται για την εφαρμογή όλης της υφιστάμενης νομοθεσίας περί εναλλακτικών μέτρων και ποινών, που η χρήση τους θα συνέβαλλε στη μείωση του σωφρονιστικού πληθυσμού». Σε αυτή την κατεύθυνση, προτείνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα: ...Α..... Β. Αναστολή εκτέλεσης της ποινής. Η αναστολή εκτέλεσης της ποινής είναι ένας θεσμός που εφαρμόζεται με επιτυχία στη χώρα μας ειδικά στους καταδ.κασμένους που εγκλημάτησαν για πρώτη φορά, οι οποίοι δεν κρίνεται σκόπιμο να

W

μπαίνουν στη φυλακή, όταν πρόκειται να εκτίσουν ποινές φυλάκισης. Αντίθετα, άλλα μέτρα κρίνονται πολύ πιο αποτελεσματικά, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν στον καταδικασθέντα να παραμείνει στην οικογένεια και στην εργασία του, να συνειδητοποιήσει την ένταση της προσβολής που προκάλεσε και να αποκαταστήσει τη βλάβη που έχει προκληθεί στο θύμα. Οι αλλαγές που επιχειρούνται στα άρθρα 99 παρ. 1, 100 και 100Α ΠΚ, αποβλέπουν σε αυτό ακριβώς το αποτέλεσμα, αξιοποιώντας την πλούσια ευρωπαϊκή εμπειρία σε ό,τι αφορά τις εναλλακτικές μορφές έκτισης των ποινών. Οι διατάξεις των άρθρων 101 επ. ΠΚ, που δεν τροποποιούνται ισχύουν πλέον και για τις δύο μορφές αναστολής εκτέλεσης της ποινής, όπως προβλέπονται στα νέα άρθρα 99 παρ. 1 και 100 ΠΚ.»

Επιπροσθέτως θέτουμε υπόψη σας ότι στην πράξη, είχε παρατηρηθεί -συνεπεία της οικονομικής κρίσης- αύξηση της μικροεγκληματικότητας η οποία συνέβαλλε στην αύξηση του πληθυσμού κρατουμένων στα Καταστήματα Κράτησης διότι αν και οι ποινές μετατρέπονται από τα δικαστήρια, τα οποία έτσι κρίνουν ότι ο συγκεκριμένος δράστης δεν είναι επικίνδυνος για το κοινωνικό σύνολο, οι καταδικασθέντες φυλακίζονται, επειδή δεν έχουν να πληρώσουν την ποινή τους. Συνεπώς η μετατροπή των ποινών σε χρηματικές και η μη εφαρμογή της προαναφερόμενης διάταξης περί αναστολής εκτέλεσης της ποινής, δεν διασφαλίζει υπό τις παρούσες οικονομικές συνθήκες το ύψος των εσόδων του κράτους.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο να σας απαντήσει είναι το συνεργαζόμενο Υπουργείο Οικονομικών.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ**

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

Ε. Γαβάνα

